Euroopa Parlament
2024-2029

VASTUVÕETUD TEKSTID

P10_TA(2026)0271

Ühisteatis humanitaarabi kohta (JOIN(2026)0025)

Euroopa Parlamendi 9. juuli 2026. aasta resolutsioon humanitaarabi käsitleva ühisteatise kohta (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 27. mai 2026. aasta ühisteatist „Väärtuste kaitsmine, reformide algatamine, mõju saavutamine: ELi humanitaartegevus muutuvas maailmakorras“ (JOIN(2026)0025) (ühisteatis humanitaarabi kohta) ning sellele lisatud talituste ühiseid töödokumente, mis käsitlevad strateegilist lähenemisviisi ELi humanitaardiplomaatiale (SWD(2026)0312), integreeritud lähenemisviisi ebakindlusele (SWD(2026)0313) ja humanitaarabi tarneahelaid (SWD(2026)0314),

– võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 31. oktoobri 2000. aasta resolutsiooni 1325 (2000) ning üheksat sellele järgnenud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni naiste, rahu ja julgeoleku kohta,

– võttes arvesse komisjonile esitatud küsimust humanitaarabi käsitleva ühisteatise (JOIN(2026)0025) kohta (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– võttes arvesse kodukorra artikli 142 lõiget 5 ja artikli 136 lõiget 2,

– võttes arvesse arengukomisjoni resolutsiooni ettepanekut,

A. arvestades, et humanitaarvajadused suurenevad kiiresti ja ületavad olemasolevaid rahalisi vahendeid; arvestades, et humanitaarabi vajab praegu rohkem kui 300 miljonit inimest; arvestades, et ÜRO on esitanud ülemaailmse üleskutse 33 miljardi USA dollari saamiseks ja kavatseb kasutada seda raha, et aidata 2026. aastal 135 miljonit inimest 50 riigis; arvestades, et vastuseks ÜRO 2025. aastal avaldatud samasugusele üleskutsele saadi ainult 12 miljardit USA

dollarit, mis on viimase kümne aasta madalaim rahastamise tase[1];

B. arvestades, et rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised on jõudmas murettekitavale tasemele ning hõlmavad sihilikke rünnakuid tsiviilisikute vastu ja nende tapmist, olulise taristu, näiteks koolide ja haiglate hävitamist, laialt levinud seksuaalvägivalda, laste värbamist võitlejateks, rünnakuid humanitaar- ja meditsiinitöötajate vastu, sundrännet, nälga kui sõjapidamisviisi ning sihilikku humanitaarabile juurdepääsu keelamist ja humanitaarabi relvana kasutamist;

C. arvestades, et nende rikkumistega rikutakse rahvusvahelisest humanitaarõigusest tulenevaid kohustusi, sealhulgas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 2286 (2016) ja 2417 (2018); arvestades, et humanitaarabi andmist ei tohiks kunagi instrumentaliseerida, vaid see peaks jõudma abivajavate tsiviilisikuteni takistuste ja manipuleerimiseta, täielikus kooskõlas rahvusvahelise humanitaarõigusega;

D. arvestades, et juurdepääsupiirangud, sealhulgas bürokraatlikud takistused, liikumispiirangud ja konfliktiosaliste sekkumine, piiravad üha enam humanitaarabi andjate suutlikkust jõuda mõjutatud elanikkonnani;

E. arvestades, et ÜRO humanitaarasjade koordinatsioonibüroo (OCHA) on käivitanud kogu süsteemi hõlmava humanitaarabi ümberkorraldamise, et muuta ülemaailmne humanitaarabisüsteem tõhusamaks ja tulemuslikumaks;

F. arvestades, et EL ja selle liikmesriigid annavad suurima osa ülemaailmsest humanitaarabi rahastamisest kogu maailmas[2];

G. arvestades, et humanitaarabi tarneahelad alates hangetest kuni lõpliku kohaletoimetamiseni moodustavad kuni 80 % kogu maailma humanitaarabikulutustest;

H. arvestades, et pärast viimase viie aasta vapustusi on ülemaailmne ebakindlus endiselt peaaegu rekordiliselt suur[3];

I. arvestades, et konfliktid, kliimamuutused ja majanduslikud tegurid on kolm peamist tegurit, mis suurendavad humanitaarvajadusi, toiduga kindlustamatust, sundrännet ja terviseriske ning katastroofide sagedust ja intensiivsust; arvestades, et meretaseme

---

1 ÜRO humanitaarasjade koordinatsioonibüroo, „Global Humanitarian Overview 2026“ (Ülemaailmne humanitaarabi ülevaade 2026), https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Euroopa Ülemkogu ja nõukogu, „Humanitaarabi“, https://www.consilium.europa.eu/et/policies/humanitarian-aid/.

3 Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD), „States of Fragility 2025“, OECD Publishing, Pariis, 2025, https://doi.org/10.1787/81982370-en.

tõus võib kujutada endast eksistentsiaalset ohtu väikestele arenevatele saareriikidele, mis kuuluvad kliimamuutuste suhtes haavatavaimate riikide hulka, mis suurendab vajadust humanitaar- ja valmisolekumeetmete järele;

J. arvestades, et konfliktid ja kriiside ajal süveneb senine sooline ebavõrdsus pahatihti veelgi ning selle tulemusel mõjutavad konfliktid, sundränne, sooline vägivald ning elupäästvatest teenustest ja otsustusprotsessidest kõrvalejätmine ebaproportsionaalselt naisi ja tütarlapsi, eriti neid, kellel on läbipõimunud haavatavus; arvestades, et ajalooliselt on soolise võrdõiguslikkuse eesmärkidega kahepoolse humanitaarabi osakaal olnud väike ja on viimastel aastatel veelgi vähenenud, seiskudes 2021.–2022. aastal 17 % tasemel[4]; arvestades, et naiste juhitud organisatsioonid saavad ainult 0,4 % ebakindlates riikides jagatavast kahepoolsest abist[5];

K. arvestades, et sundränne on jõudmas enneolematule tasemele ning märkimisväärne osa maailma pagulastest ja riigisisestest põgenikest elab väikese sissetulekuga ja ebakindlates riikides, mis üha suurendab nõudmist humanitaarabi ja kaitseteenuste järele;

Kaitse – rahvusvahelise humanitaarõiguse, humanitaarpõhimõtete ning tsiviilisikute ja humanitaartöötajate kaitse järgimine ning ühise humanitaardiplomaatia strateegia väljatöötamine

1. väljendab heameelt humanitaarabi käsitlevas ühisteatises võetud kohustuste üle seoses rahvusvahelise humanitaarõigusega ning humaansuse, erapooletuse, neutraalsuse ja sõltumatuse humanitaarpõhimõtetega; tuletab meelde, et tavakohane rahvusvaheline humanitaarõigus on siduv kõigile konfliktiosalistele; mõistab teravalt hukka humanitaarabi takistamise; on põhimõtteliselt vastu humanitaarabi andmisele sõjaliste tegevuskavade edendamiseks ja humanitaarabi politiseerimisele, mille tulemusel rängalt piiratakse juurdepääsu elupäästvale abile ja mis kahjustab peamisi humanitaarpõhimõtteid, ning mõistab selle hukka;

2. kutsub komisjoni üles mõistma hukka rahvusvahelise humanitaarõiguse eiramise ja võtma oma välissuhetes järjekindlalt vastutusele rahvusvahelist humanitaarõigust rikkuvad osalejad;

3. kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust ja liikmesriike üles tugevdama meetmeid humanitaarruumi kaitsmiseks, tagama rahvusvahelise humanitaarõiguse ja humanitaarpõhimõtete järgimise, tugevdama vastutusmehhanisme, tegelema lünkadega

---

4 OECD, „Development Finance for Gender Equality 2024“ (Soolise võrdõiguslikkuse arengu rahastamine 2024), OECD Publishing, Pariis, 20245, https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 ÜRO peasekretär, „Women and peace and security – Report of the UN-General“ (Naised ning rahu ja julgeolek – ÜRO peasekretäri aruanne), 5. september 2025.

rikkumiste seires, sealhulgas andmete kogumise ja selliste projektide kaudu nagu „IHL in Focus“, ning hoiduma partnerlusest, mis neid põhimõtteid õõnestaks;

4. kutsub nõukogu, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning liikmesriike üles jätkuvalt tagama, et piiravad meetmed ja pankade riskide vähendamise tavad võimaldaksid põhimõttekindlat humanitaartegevust, sealhulgas lisades süstemaatiliselt kõigisse asjakohastesse piiravatesse meetmetesse töötavad, selged ja toimivad alalised humanitaarerandid ja kaitsemeetmed ning kohaldades neid, tuginedes ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 2664 (2022) kehtestatud alalisele erandile;

5. rõhutab, et kui EL rahastab ja annab humanitaarabi, mille eesmärk on päästa elusid ja vältida näljahäda, ning ELi-väline riik takistab selle kohaletoimetamist või blokeerib selle, peab EL kasutama kõiki tema käsutuses olevaid poliitilisi, diplomaatilisi, õiguslikke ja majanduslikke mõjutusvahendeid, et tagada selle abi viivitamatu ja takistamatu läbipääs ning selle jõudmine abivajajateni; kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles sellisele takistamisele süstemaatiliselt kõrgeimal poliitilisel tasandil tähelepanu juhtima ning võtma kõik vajalikud meetmed taolise takistamise eest vastutavate riikide, üksuste või isikute vastu, et saavutada humanitaarabi viivitamatu ja takistamatu kohaletoimetamine;

6. kutsub komisjoni üles suurendama ohutus- ja julgeolekumeetmete toetamist, mille eesmärk on kaitsta humanitaartöötajaid, sealhulgas eelkõige kohalikele töötajatele mõeldud koolitusprogrammide kaudu, ning töötades humanitaarkogukonna jaoks välja ühised minimaalsed julgeolekustandardid, suurendades julgeoleku koordineerimist ja kriitilise tähtsusega julgeolekuandmete kättesaadavust, koondades julgeolekuressursse ja töötades koos humanitaarpartneritega välja ühisalgatusi, sealhulgas esilekerkivate ohtude, näiteks desinformatsiooni kohta; nõuab tungivalt, et komisjon muudaks abitöötajate kaitse algatuse alaliseks ülemaailmseks programmiks, millel on piisavad rahalised vahendid;

7. kutsub komisjoni üles suurendama humanitaartöötajate, eelkõige kohalike töötajate vaimse tervise ja psühhosotsiaalsete tugiteenuste toetamist, võttes arvesse humanitaaroperatsioonidega seotud suurt pinget ja traumaatilisi kogemusi;

8. mõistab kõige karmimalt hukka humanitaartöötajate üha sagedasema ründamise ja tapmise konfliktipiirkondades; tuletab riikidele meelde nende kohustust austada ja kaitsta humanitaarabitöötajaid ning tuletab meelde, et sihilikud rünnakud humanitaarabimissiooniga seotud töötajate vastu kujutavad endast sõjakuritegusid; mõistab teravalt hukka nn topeltlöögi taktika kasutamise, mida on dokumenteeritud teiste seas Ukraina, Gaza ja Liibanoni konfliktides ja kus esimesele rünnakule järgneb üks või

mitu järjestikust rünnakut, mis on sageli suunatud tsiviilisikute ja päästetöötajate, eelkõige humanitaartöötajate vastu, ning mis võib endast kujutada sõjakuritegu; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles mõistma ühemõtteliselt hukka humanitaartöötajate tapmise ning investeerima süüdlaste uurimisse ja kohtu alla andmisse;

9. kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust, ELi delegatsioone, ELi eriesindajaid ja liikmesriike üles töötama Euroopa tiimi lähenemisviisi kasutades välja ELi ühise humanitaardiplomaatia strateegia, konsulteerides tihedalt humanitaarabi andjatega, sealhulgas rahvusvahelistest vabaühendustest partneritega; rõhutab, et toimiv humanitaardiplomaatia peaks olema olukorra- ja andmepõhine ning tuginema kohaliku tasandi huvide kaitsmisele ja eksperditeadmistele, samuti süstemaatilisele dialoogile kohalike ja riiklike humanitaarpartnerite ja kohapealsete eesliinil tegutsejatega, sealhulgas kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonide ja naiste õiguste organisatsioonidega, kes on sageli humanitaarabi andmisel eesliinil;

10. rõhutab, et tulemuslik ja tõhus humanitaardiplomaatia nõuab tihedamat kooskõlastamist kõigi asjaomaste humanitaar- ja poliitiliste osalejate vahel ning kõigi võimalike diplomaatiliste vahendite rakendamist, sealhulgas humanitaardiplomaatia kontaktpunktide ja sihipärase kommunikatsioonistrateegia kaudu, et suurendada ELi suutlikkust kaitsta relvakonfliktide ajal humanitaarruumi ja seista vastu rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumistele;

11. rõhutab vajadust tugevdada ELi suutlikkust seirata ja dokumenteerida rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumisi, sealhulgas toetades sõltumatuid vastutusele võtmise mehhanisme ja koostööd rahvusvaheliste uurimisasutustega;

12. väljendab heameelt ELi võetud kohustuse üle sõnades ja tegudes toetada elanikkonnakaitse sektorit, mis moodustab humanitaartegevuse tuuma, samuti soolist võrdõiguslikkust; on mures humanitaar- ja meditsiinitöötajate ning humanitaartaristu vastu suunatud rünnakute järsu kasvu ning soolise vägivalla, sealhulgas konfliktidega seotud seksuaalvägivalla sagenemise pärast humanitaarolukorras[6]; kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust, ELi delegatsioone ja liikmesriike üles seadma naised ja tütarlapsed humanitaarvaldkonna valmisoleku- ja reageerimispüüdluste keskmesse, võtma omaks kaasava hoiaku ning toetama naiste, rahu ja julgeoleku tegevuskava täielikku rakendamist, sealhulgas meetmeid naiste ja tütarlaste kaitsmiseks soolise vägivalla eest, samuti toetama naiste täielikku, võrdset ja sisulist osalemist rahuprotsesside kõigis etappides, sealhulgas humanitaartegevuses ja

---

6 ÜRO peasekretär, „Conflict-related Sexual Violence – Report of the Secretary-General“ (Konfliktidega seotud seksuaalvägivald – ÜRO peasekretäri aruanne), 21. aprill 2026.

taastamispüüdlustes; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles eraldama ebakindlates olukordades 5 % oma ametlikust arenguabist naiste juhitud ja naiste õiguste organisatsioonidele paindliku ja pikaajalise rahastamise teel, võttes arvesse naissoost rahuloojate ja naiste juhitud organisatsioonide olulist rolli esmase reageerijana humanitaarkriisides ning samal ajal rahulooja, vahendaja ja arenguvaldkonnas osalejana oma kogukonnas; väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon tugevdab oma tegevust seksuaal- ja reproduktiivtervishoiu ning reproduktiivõiguste valdkonnas humanitaarkeskkonnas, sealhulgas programmi SHIELD (seksuaal- ja reproduktiivtervis hädaolukordades ja väärikas elu) kaudu, ning kutsub komisjoni üles eraldama sellele programmile piisavalt raha;

Tulemuslikkus – inimkeskse humanitaarreformi edendamine, tulemuslikuma ja tõhusama humanitaartegevuse saavutamine

13. peab äärmiselt kahetsusväärseks ülemaailmset humanitaar- ja arenguabi rahastamise kriisi ning mitme peamise rahastaja, sealhulgas mitme ELi liikmesriigi otsust oma abieelarvet vähendada; kutsub liikmesriike üles astuma usaldusväärseid samme, et täita ELi ühine kohustus eraldada 0,7 % kogurahvatulust ametlikuks arenguabiks, millest 10 % on ette nähtud humanitaartegevuseks;

14. väljendab muret selle pärast, et kasvav geopoliitiline konkurents ja rahastajate prioriteetide nihkumine võivad suunata tähelepanu ja ressursid maailma vähim arenenud ja ebakindlaimatelt riikidelt mujale; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kohaldama humanitaarabi eraldamisel läbipaistvaid ja vajaduspõhiseid kriteeriume ning tagama piisava ja püsiva rahastamise kriisidele, mis on suures osas tähelepanuta jäetud ja alarahastatud;

15. väljendab heameelt komisjoni pingutuste üle parandada abi tõhusust ja humanitaarabi rahastamise kvaliteeti ÜRO humanitaarabi ümberkorraldamise kontekstis ning seada esikohale need, kes abi kõige rohkem vajavad; rõhutab, et lisaks abi mahule on keskse tähtsusega ka ELi humanitaarabi kvaliteet ja sellega seotud aruandekohustus ja vastutus ning et humanitaarreformid peavad olema vajadus- ja tulemuspõhised ning keskenduma tulemuslikkusele ja tegelikule mõjule; rõhutab siiski, et see tegevus ei tohi muutuda puhtalt kulude kärpimise viisiks, mis seab ohtu põhimõttelise ja vajaduspõhise abiandmise; kutsub komisjoni üles toetama seda, et humanitaarabi ümberkorraldamisega saavutatava suurema kulutõhususe tulemused investeeritaks uuesti eesliini humanitaarabisse, selle asemel et vähendada abi üldist taset; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et kõik humanitaarreformid, mida nad läbi viivad, oleksid inimkesksed ja sooteadlikud, viies rahastamis-, vastavus- ja reformiprotsessid kooskõlla kvaliteedi, lokaliseerimise ja mõjutatud elanikkonna ees vastutuse võtmise eesmärkidega;

16. julgustab komisjoni jätkama jõupingutusi, et muuta humanitaarabi

tarneahelad tulemuslikumaks, tõhusamaks, keskkonnasäästlikumaks ja vastupidavamaks; kutsub komisjoni üles kavandama neid reforme koos rakendajatega ja toetama neid piisava rahastamisega;

17. võtab teadmiseks komisjoni võetud kohustuse kasutada vähemalt kaks kolmandikku oma humanitaarabi rahastamisest uuenduslike meetodite kohaselt, millega suurendatakse paindlikkust ja tõhusust ning vähendatakse partnerite halduskoormust; ergutab komisjoni asjakohastel juhtudel veelgi laiendama rahalise abi kasutamist kui tõhusat, väärikat ja inimkeskset humanitaarabi andmise viisi;

18. toetab kindlalt lokaliseerimise tegevuskava; palub komisjonil anda 2026. aasta lõpuks aru edusammudest, mida ta on teinud, et saavutada eesmärk eraldada 2027. aastaks 25 % humanitaarabi rahast rahvusvaheliste asutuste ja organisatsioonide, liikmesriikide eriasutuste ja vabaühendustest partnerite kaudu võimalikult otse kohalikele osalejatele, rõhutades samal ajal ÜRO keskset rolli katastroofide ja relvakonfliktide korral rahvusvahelise humanitaarabi koordineerimisel; palub komisjonil kaaluda, kuidas ta saaks pärast 2027. aastat lokaliseerimist veelgi parandada;

19. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama tegeliku lokaliseerimise ja õiglase partnerluse kohalike reageerimisvõimega organisatsioonidega, sealhulgas hoolitsedes selle eest, et kohalikel osalejatel on aktiivne roll humanitaaralaste otsuste tegemisel, kavandamisel ja seires ning humanitaarmeetmete hindamisel; väljendab suurt heameelt ELi võetud kohustuse üle investeerida kohalike osalejate humanitaardiplomaatiasse; kutsub komisjoni üles lihtsustama kohalike osalejate juurdepääsu ELi humanitaarabi rahastamisele, sealhulgas vähendades haldustõkkeid, kohandades vastavus- ja aruandlusnõudeid ning suurendades prognoositavate ja rahastamise vahendamise mehhanismide kasutamist;

Partnerlus – teel ebakindla olukorra puhul järgitava integreeritud lähenemisviisi poole

20. rõhutab, et ELi üldine lähenemisviis ebakindlatele olukordadele peab tagama liidu humanitaar-, arengu- ja julgeolekuvahendite sidususe, olema kooskõlas humanitaar-, arengu- ja rahuvaldkonna seosega ning sisuliselt integreerima keskkonna- ja kliimakaalutlused; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama toetust nii põgenema sunnitud elanikele kui ka neid vastuvõtvatele kogukondadele, investeerima kestlikesse lahendustesse ja iseseisvasse toimetulekusse ning tagama, et pikaajalisele sundrändele reageerimine ühendaks humanitaar-, arengu- ja rahumeetmed;

21. tunnistab humanitaar-, arengu- ja rahuvaldkonnas tegutsejate kooskõlastatud lähenemisviiside tähtsust ebakindlates ja konfliktidest mõjutatud olukordades; rõhutab, et sellisel kooskõlastamisel tuleb täielikult austada humanitaartegevuse selgeid mandaate ja tegevuspõhimõtteid; hoiatab humanitaarabi allutamise

eest mis tahes eesmärkidele, mis ei juhindu humanitaarpõhimõtetest, kuna selline allutamine võib ohustada humanitaarabi ohutut kättesaadavust ja aktsepteerimist mõjutatud kogukondade ja konfliktiosaliste poolt ning tekitada abisaajatele ja humanitaartöötajatele lisariske;

22. palub komisjonil anda lisasuuniseid humanitaar-, arengu- ja rahumeetmete lõimimiseks järkjärgulise, täiendava või liikmesriikide ühise rahastamise kaudu; julgustab komisjoni kasutama rahastamisvahendite olemasolevat paindlikkust, et ebakindlates olukordades tekkivatele kriisidele asjakohaselt reageerida;

23. rõhutab, kui oluline on pidev tegevus ebakindlates ja konfliktidest mõjutatud olukordades, kasutades inimkeskset lähenemisviisi, mis on täielikult kooskõlas ÜRO kestliku arengu eesmärkidega ja põhimõttega, et kedagi ei tohi kõrvale jätta; rõhutab, et ebakindlates ja konfliktidest mõjutatud olukordades toimuvates sekkumistes tuleks tegeleda vaesuse ja ebavõrdsuse struktuursete põhjustega, edendada inimarengut ja esmajärjekorras ilma mingi diskrimineerimiseta abistada kõige haavatavamaid inimesi, tugevdades samal ajal juhtimist, institutsioonilist suutlikkust ja juurdepääsu põhiteenustele;

24. toetab püüdeid tõhustada Euroopa tiimi kooskõlastamist ebakindlates olukordades ning tugevdada partnerlust kolmandate riikide, piirkondlike ja mitmepoolsete organisatsioonide, rahvusvaheliste arengupankade, erasektori ja heategevusorganisatsioonidega; kutsub komisjoni üles tegema ebakindlates olukordades tihedat koostööd kohalike kodanikuühiskonna osalejate ja organisatsioonide ning kohalike kogukondadega, et suurendada kestlikkust, kogukonnapõhist vastupanuvõimet ja vastutust;

25. väljendab heameelt komisjoni teate üle, et ta töötab välja uue ülemaailmse programmi mitut valdkonda hõlmavate vajaduste hindamiseks ja investeeringuteks andmete kvaliteeti, koostalitlusvõimesse, turvalisse andmete jagamisse ning tugevamatesse analüüsi- ja aruandlusvahenditesse, sealhulgas Maa seire ja modelleerimisvahenditesse, et tugevdada tõenditel põhinevat otsustetegemist ning võimaldada kiiremat, kooskõlastatumat ja tulemuslikumat humanitaartegevust;

26. toonitab konfliktitundliku programmitöö tähtsust ning kutsub komisjoni ja partnereid üles ebakindlates olukordades toimuvatesse humanitaar- ja arengualastesse sekkumistesse süstemaatiliselt lõimima konfliktianalüüsi;

27. nõuab, et ELi delegatsioonidele tagataks piisav tegevuspaindlikkus, et kohandada programme kiiresti muutuvate ebakindlate oludega ning tulemuslikult kooskõlastada poliitilist dialoogi ja rakendamist humanitaar-, arengu- ja rahuvaldkonna vahel;

28. võtab teadmiseks komisjoni kavatsuse suurendada selliste projektide rahastamist, millega toetatakse erasektori kaasamist ja uuenduslikke riskijagamisinvesteeringuid pikaajalises humanitaarolukorras; ergutab komisjoni tegema igas kontekstis kindlaks sobivaimad vahendid, tagades konfliktitundliku lähenemisviisi investeeringutele, ning hindama Global Gateway kui ELi vahendi kasutuselevõttu vastupanuvõime ja kestliku arengu suurendamiseks ebakindlates olukordades, sealhulgas kõige teravamate ja pakilisemate vajaduste rahuldamiseks;

29. kutsub komisjoni üles toetama erasektori vastutustundlikku osalemist humanitaarkontekstis kooskõlas humanitaarpõhimõtete ning läbipaistvus- ja vastutusnõuetega, aidates samal ajal kaasa kestlikule ja kaasavale arengule, sealhulgas inimväärsete töökohtade loomise ja vaesuse vähendamise kaudu;

30. rõhutab, et ametlikku arenguabi tuleks eraldada seal, kus seda kõige rohkem vajatakse, ning see peab jääma oluliseks vahendiks humanitaarvajaduste rahuldamisel ja elupäästvate teenuste osutamisel kriisist mõjutatud elanikkonnale, mis on stabiilse, kaasava ja jõuka ühiskonna eeltingimused; toonitab, et avaliku ja erasektori partnerlus võib täiendada, kuid ei tohi asendada ametlikku arenguabi humanitaarabi andmisel ja vastupanuvõime toetamisel;

31. kutsub komisjoni üles korrapäraselt seirama ebakindlate olukordadega seotud kohustuste täitmist ja andma Euroopa Parlamendile nende täitmise kohta iga kahe aasta järel aru; rõhutab, kui oluline on tihe koordineerimine komisjoni talituste, Euroopa välisteenistuse ja ELi delegatsioonide vahel, sealhulgas ebakindlate olude puhuks mõeldud spetsiaalsete raamistike kaudu; palub komisjonil täiendavalt selgitada nende talituste rolli, kes on kaasatud ebakindlate olukordade integreeritud käsitlusse; kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles tegema ebakindlusega tegelemisel aktiivselt koostööd ÜRO ja teiste rahvusvaheliste partneritega;

Edasised sammud ja rakendamine

32. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles töötama välja selge rakendamis- ja seirekava humanitaarabi käsitlevas ühisteatises ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokumentides võetud kohustuste täitmiseks ning tagama Euroopa Parlamendi täieliku kaasamise sellesse protsessi;

33. rõhutab parlamentaarse diplomaatia ja demokraatliku järelevalve tähtsust humanitaartegevusega seotud vastutuse ja legitiimsuse tugevdamisel; rõhutab parlamentidevaheliste organite, nende seas Aafrika ja ELi parlamentaarse assamblee ning Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide organisatsiooni ja ELi parlamentaarse ühisassamblee panust partnerriikide ja -piirkondadega humanitaarvajaduste üle dialoogi pidamisel, millega kaitstakse humanitaarruumi;

o
o o

34. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, Euroopa välisteenistusele, nõukogule ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.